

Dividender. Er der da egentlig nogen Grund til at give dem et Skatteprivilegium, som det, der her er foreslaaet, paa 13,000 Kr. i Modsaetning til alle ny Bryggerier, der ville opstaa. Hvorfor skal i Koncessionen med alle ny Bryggerier de nu bestaaende Bryggerier have et Skatteprivilegium paa 13,000 Kr. Jeg kan ikke se, at det egentlig er demokratisk. Og ved samme Lejlighed maa jeg til den højtærede Finansministers Betragtning om at dette netop var den heldige Maade at modarbejde Ringe paa, sige, at der er jo naturligvis her som ved alle andre Lejligheder en Forstel mellem det øjeblikkelige og det varige. For Øjeblikket kan det gerne være, at den højtærede Minister har Ret i, at han maaske kan forhindre en Prisforhøjelse eller en Ringdannelse o. s. v. ved dette Forslags Vedtagelse for en kortere Tid, men der er ikke Spor af Sikkerhed for, at det vil være. Jeg vil paaftaa, at det, som i Længden er det eneste virkelige Middel mod Ringdannelse, er dette, at saa snart det ses, at Profitten er for stor, kan enten den enkelte Mand, der har Kapital, eller de smaa sammenfluttede Kapitaler, begynde en konkurrerende Virksomhed. Naar Publikum bliver vred over at blive udplyndret af Ringe, da danner der sig ny Virksomheder, som drive Prisen ned. Det er det eneste virkelige Middel mod Ringdannelse. Og naar vi se paa Landets Forbrugsforeninger, hvad er det da andet end et Middel mod Røbmænd, som tage for høj Pris? Det er det eneste, Røbmænd, der tage for høj Pris, frygte for. De kunne danne Ringe sammen med andre Røbmænd, sige de, men med Forbrugsforeningerne kunne de ikke danne Ringe. Det vil i Virkeligheden sige, at hvis vi ville forhindre eller vanskeliggøre Skabelsen af ny Ølbryggerier, enkelt Mands eller Andelsbryggerier, vil man i Virkeligheden gøre det nemmere og sikrere for dem, der ville danne Ringe, at gøre det. Jeg ser derfor ikke rettere, end at det kun bør blive en midlertidig Foranstaltning, medmindre man vil ind paa en Vej for vort Næringsliv, som efter min Formening har mange betænkelige og farlige Følger. Det ærede Medlem for Søbjerg (Bluhme) har jo saa mange Ideer og saa meget, han skal have sagt om disse Spørgsmaal. Jeg skal ikke komme ind paa Enkelthederne i hans Foredrag. Jeg vil fremhæve den efter min Mening overordentlige Modsigelse, der er mellem det ærede Medlems Stilling f. Eks. ved denne Lejlighed og saa hans almindelige Frihandelsstandpunkt. Hvad er Kongeriget Danmark, andet end en lille Virksomhed i Sammenligning med England og andre

store Virksomheder? Det ærede Medlem vil aldeles ikke beskytte Landets Industri i sin Helhed; der skal de fri Principper gælde. Men naar vi komme til den lille Røbstad eller det lille Sogn et eller andet Sted i Jylland, f. Eks. Søbjerg, som maaske kan have Glæde af Olfabrikationen eller en lignende Virksomhed, saa skal Beskyttelsen og Monopolet sættes igennem, og saa anser han det fuldstændig berettiget. Hvis det ærede Medlem vilde overføre den Art Kærlighed, som han har til Søbjerg og andre lyste Punkter, paa den almindelige økonomiske Politik her i Landet, saa maatte han blive en meget ivrig Beskyttelsesmand. Ved samme Lejlighed vilde jeg gerne bemærke, at naar det ærede Medlem talte om, hvor indlysende det var, at man skulde se at saa gjort gamle Carlsberg til en monopoliseret Anstalt paa en eller anden Maade, saa forstaar jeg det ikke. Og naar han i, at det gif saa udmærket, saa et Bevis for, at det bestandig vilde gaa lige saa udmærket, og at man slet ikke behøvede den fri Virksomhed, men kunde gaa over til en statsmonopoliseret Virksomhed, hvorigennem man kunde tage Statten, er det et meget uheldigt Eksempel at nævne netop gamle Carlsberg; thi det er først og fremmest et Bevis for, hvad en enkelt Mands Kraft, Energi og Initiativ kan udrette. Olfabrikationen har dog ikke sagt sit sidste Ord, saaledes at der aldrig mere skulde komme noget nyt. I den næste Generation vil der komme til at foreligge de samme Spørgsmaal om fornøden Fremskridt, og hvis der da ikke kommer ny Mænd som afdøde Brygger Jacobsen, vil alt blive ved at gaa i den gamle Gænge, og der vil ikke komme noget af de Fremskridt, som det ærede Medlem var saa glad over. Jeg ser ikke rettere, end at hvis vi virkelig skulle dybt ind paa den foreslaaede Vej, vil jeg trods alle de øjeblikkelige Fordele foretrække at blive ved Loven, som den er, nemlig de 10 Kr. Men kan der skaffes Enighed om mindre midlertidige Lettelser, er det en anden Sag. Jeg tror, at de velslaaende Bryggerier kunne bære den foreslaaede Forhøjelse. Jeg ved ikke, at noget Bryggeri er stanset, fordi man gif op til de 7 Kr., og det er dog noget ganske andet at gaa op fra 0 til 7 Kr. end fra 7 til 9. At dette sidste skulde være saa udelæggende, at man af den Grund skulde vedtage Undtagelseslove, kan jeg ikke tro.

Første Viceformand (S. C. Christensen): Folketingsmanden for Ribe Amts 3dje Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.